

משילין פרק חמישי ביצה

לו

עין משפט
 טר מצוה

יא א מיי' אכל' חבלי
 שנת הלכה כ' וס'ו
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו
 ח'ו ס'ו ס'ו ס'ו

יב ב מיי' ס'ו חבלי
 י"ט הלכה כ' וס'ו
 ח'ו ס'ו ס'ו ס'ו

יג ד מיי' ס'ו חבלי
 שנת הלכה כ' וס'ו
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

יד ה מיי' ס'ו חבלי
 הלכות שנת הלכה
 כ' וס'ו ס'ו ס'ו

טו ו מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז ז מיי' ס'ו חבלי
 ח'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז ח מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז ט מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז י מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יא מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יב מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יג מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יד מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יה מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יז מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יח מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז יט מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

טז כ מיי' ס'ו חבלי
 ס'ו ס'ו ס'ו ס'ו

בדמיבלא - וא"ת וס'ו אחר' לטל בסוף המביא (דף נד): דטבל
 מוכן הוא שאם עבר וחקו מחוקן ובפרק כירה
 (ע"פ מנ.) נמי לא חשבי ליה מטבל כלי מהיכנו כיון דחזו ח"כ אכתי
 חקשי לן דטבל אין אירא דלכני לא וי"ל דשולא יאמר לך דתמ
 חשיב ליה כדבר שאיט ניטל כיון
 דבשבת מיהא לא חזי כל כמה דלא
 חקנו דאסור לפטו בשבת דתנן
 בפרק מפנין (ס"ט ק"י): אבל לא אח
 הטבל: **במאי** חוקימחא - פרש"י
 דלא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה
 כהניא אלא מדחוק נפשיה כי פרך
 וס'ו מוקטין נינהו ולא קאמר רבי
 שמעון היא אלמא משמע ליה דלחזי
 כרבי יהודה:

התם תנן *אבל לא את האוצר ואמר שמואל
 מאי אבל לא את האוצר *אבל לא יגמור את
 האוצר טולו דלמא אתי לאשויי נומות הבא
 מאי התם הוא בשבת דאסור משום דחמיר
 אבל יום טוב דקיל שפיר דמי או דלמא התם
 דאיכא בטול בית המדרש אמרת לא הבא
 דליכא בטול בית המדרש לא כל שכן והבא
 תנן משילין פירות דרך ארובה ביר"ט ואמר
 רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל
 מגג לגג לא ותניא נמי הכי אין מטלטלין מגג לגג אפי' כישגותיהן שנין
 התם טאי (*כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הבא הוא דאסור משום יום
 טוב דקיל ואחי לולולי ביה אבל *שבת דחמירא ולא אתי לולולי בה
 שפיר דמי או דלמא מה הבא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא
 הפסד פירות לא כל שכן הבא (*תנן) *לא ישלשלם בחבל בהלונות ולא
 יורידם דרך סולמות התם מאי הבא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול
 בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול ביה המדרש שפיר דמי או דלמא
 הבא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל
 שבן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא ואפילו *איורא דלכני ר'
 יצחק אמר פירות הראוין ואורא ר' יצחק למעמיה *דאמר ר' יצחק אין בלי
 ניש"א אלא לדבר הגיטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין
 איורא דלכני לא הוא הדין דאפי' איורא דלכני ואיירי דתנא רישא משילין פירות
 חנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדו יין וכן כדו שמן הבא במאי
 עסקינן בטיבלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדו יין וכדו שמן דהתירא
 הא תנא ליה רישא פירות כדו יין וכדו שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
 *להפסד מרובה היששו להפסד מועט לא היששו קמ"ל תנן *נותנין כלי
 תחת הדלף בשבת *בדלף הראוי הא שמע *פורסין מחצלת על גבי לבנים
 בשבת דאיתור מבנינא דחזי למוגא עלייהו הא שמע *פורסין מחצלת
 על גבי לבנים בשבת באבנים מקורולות דחזיין לכית הכסא הא שמע *פורסין
 מחצלת על גבי בורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני
 הגשמים *ובלבד שלא יחכוין לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב
 עוקבא במישן לרב אשי התניח בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים
 מאי איכא לכימר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות
 הן הבא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתנו
 ובלבד שלא יחכוין לצוד לפאזג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב
 עליהן אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהן ובלבד
 שלא יחכוין לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
 סיפא ובלבד שלא יחכוין לצוד אתאן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מחכוין
 מותר וחסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו *מדה רבי
 שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם טולה רבי יהודה היא והבא במאי
 עסקינן דאית ביה כו' ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יחכוין לצוד
 אלא

התם תנן ט' - כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור את האוצר
 אם לא היו שם אלא דבש או חמש קיטוה שנתירו לו במקום שיש
 יותר מאן לא התירו לפטוין טול ולגלוה אה הרלפה דלמא היו בה
 גומא ומסוה לה: והבא תנן - כלומר ועוד יש לשאל: באותו הגג -
 שהארובה כנג שהפירות בו: אין
 מטלטלין - בפירות שבנג שבה להשילן
 מפני הגשמים ק"ל מירי וחפילו
 בגנזתייהן של שני בתים שזין שאין זה
 גבוה מזה שיהא שם פורח עלייה
 וירידה: בחלטות - כעון אם מוקף
 מחילה ואין זו ארובה אבל יש חטין
 במחילה לחזר או לבית לא ישלשלם
 בשקין דרך החלון בחבל מפני שיש
 טורח להעלות מן הגג לחטין ומכאן
 לארץ: סולמות - כל מדרגה קרי
 סולם ואף הכסאים שלטו: ואפילו
 אירא דלכני - לבנים הסדורים
 וחוקיים לבנין וגשמים טטפים
 ומחיה שאל ישחו מותר לטלטל
 כלים לנרמן ולכסותן ולא חמירין
 האילו וכן ענין אין נטלין אף הכלי
 לא ינטל לנרמן: ור' יצחק אמר -
 דוקא פירות הראוין לטלטול הוא
 דשרו הכין לטלטל כלים לנרמן אבל
 מידי דלוח בר טלטול אין כלי ניטל
 לנרמן: אלא לנרמן הגיטל - לנרמן
 דבר הגיטל: ואיירי דתנא רישא -
 פירות הראוין דעל כרחך בדחוי
 לטלטול אצטריך למקטא סהרי מטלטל
 הן ענין ומשילין נקט נמי לענין
 כשי' פירות הראוין ומיהו סיפא לא
 דוקא והא הדין ללכני: תנן וכן כדו
 יין - מכדי בהי לא איירי לעיל וכיון
 דתנן הכא וכן לאשמועינן דברים
 החדים לכד פירות היה לו להשמיע
 לבנים וכו' א"ל: הכי נרסין הבא
 במאי עסקינן בדמיבלא - כלומר לא
 בא להשמיען כי אם כיוצא בלבנים
 (*וכדברך) דהך כדו יין דקא מוסקי
 והי בדמיבלא עסקינן שאסורים
 בטלטול דאשמועינן ברישא פירות
 הראוין דומיא דמשילין והדר נקט
 להך לאשמועינן אף שאין ראוין:
 הפסד מועט - גשמים הגוטסין על
 יין הפסד מועט הוא עד שחשך
 ויסלקם אבל הפירות מתיקבין: טעמין
 כלי תחת הדלף - הכי שכלי ניטל
 לקבל בו מוקצה כי האי דלא חזי
 למידי: בדלף הראוי - שהן לולולי
 וראוין לנרמן: על גבי לבנים -
 שגבוין לבנין וכשהן מחלחלין לרך
 לחזר ולנגבן שאין מקבלות את הטיט
 יפה והבנין שוה לביש: מקורולות -
 לדבורים כל ימות הגשמים אותן שתי חלות מותר לכסות כל דבש הטורח עשוי עליות עליות של חלות: מוקטין נינהו - לדבורים:
 דחשב עלייהו - לאדם: ארתנו ובלבד שלא יחכוין לגוד - משמע דלא ימלא לחלק את דבריו ולאסור עד שדלג מחסור טלטול
 לאסור לידה: לפאזג ולתני בדידה - באסור טלטול גופיה ישול לחלק את דבריו ולמזוזא לך אסור לנרן כדלא חשב עלייהו לא
 ישלשלם המחללה לנרמן: הכי קאמר אף על פי שחשב עליהם ט' - אף כשחשב בה ללמדך שיש לך אסור כמחזיקין לגוד ואף על גב
 דעיקר ההלכה משני הגשמים מטוין: במאי חוקימחא כרבי יהודה - כלומר מדמה לך לתולעי ארסא הא מני ר' שמעון דלית
 ליה מוקצה ומדרת אשתיי דחיקי למימר משום שתי החלות ירבי יהודה בעי' לאוקימחא משום דרבי יצחק דמתבנין ליה הך חובתא
 איה ליה מוקצה כר' יהודה: ובלבד שלא יחכוין לגוד - ואף על פי שהוא לן: דאית ביה כו' - חלטות יש בדפנותיה ואף על פי
 שמכסה את שיה אין נטוין אם לא יכסה גם את החלונות ולא תימא ובלבד שלא יחכוין אלא כלבד שלא ישנה מטדה שלא יסתום החלטות:
 *פשיטא - כיון דאית ליה לרבי יהודה דבר שאין מחכוין אסור למה ליה למייתי ובלבד שלא ישנה מטדה דהא לידה אב מלאכה היא:
 מא

[ע"פ מנ.]

[ע"פ מנ.]

[ע"פ מנ.]

[ע"פ מנ.]

[ע"פ מנ.]

[ע"פ מנ.]

[ע"פ מנ.]